

ønsker, så vi må så bare tage det lille skridt, det her indebærer.

Så kommer jeg til den vanskelige del af det, nemlig spørgsmålet om tvangsadoption. Det er et meget stort skridt at tage, hvis man begynder at tvangsadoptere børn. Jeg siger ikke, at det af hensyn til barnet ikke skal kunne lade sig gøre; det er bare et meget stort skridt at tage.

Jeg kan personligt godt huske, dengang jeg selv blev skilt, og hvor der ikke var mulighed for fælles forældremyndighed, at jeg og min mand – børnenes forældre, barnets far – blev enige om, at vi hver skulle have et af børnene. Jeg følte, jeg fik skåret en arm af, da jeg ligesom skulle afskrive mig det ene barn. I praksis gjorde jeg det selvfølgelig slet ikke, for vi holdt børnene sammen og alt muligt andet, men alligevel var det fuldstændig fantastisk voldsomt for mig, at jeg skulle afgive forældremyndigheden til det ene af børnene. Og jeg ønsker ikke, at nogle skulle komme i den situation, og derfor har jeg hele tiden været en varm fortaler for fælles forældremyndighed, hvis det overhovedet kan lade sig gøre, for det er så dramatisk at skulle afskrive et barn, som man elsker.

Igen, i praksis blev det overhovedet ikke et problem i vores tilfælde, men jeg kan bare huske, at det var slemt at skulle skrive under på det papir, og jeg kan hilse og sige, at det var lige så slemt for deres far. Vi var fuldstændig enige om det og fik derefter også, så hurtigt det kunne lade sig gøre, fælles forældremyndighed. Så derfor forstår jeg godt, at man ikke *bare* skal kunne tvangs bortadoptere, man skal ikke bare kunne blive tvunget til at bortadoptere.

Når det så er sagt, er der selvfølgelig enkelte tilfælde, hvor det klart er bedre for barnet – jeg skal ikke gå ind i detaljer om, hvordan det er – nemlig hvor man er helt sikker på, at barnet får en tryggere opvækst, end det ellers ville have fået. Jeg vil så bare sige, at hvis det er børn, der har, om man så må sige, belastede forældre – og det er jo det, der er tale om – så kan det jo altså også godt være nødvendigt med hjælp til adoptivforældrene, hvis ikke det lige præcis er professionelle plejefamilier; men det har man ikke være så meget inde på i forslaget. Jeg kan ikke forestille mig, at de kan komme på tale i de her situationer, der er jo gennemgående tale om andre forhold. Ikke noget ondt ord om plejefamilierne, men jeg siger bare, at man dog må regne med, at der også burde være andre forældre, der kunne komme på banen.

Det, der er afgørende for os, er faktisk, at der bliver tale om en åben adoption. Det er meget vigtigt for barnet at kunne kende sine rødder, tror jeg. Vi diskuterer det jo også mere og mere i forbindelse med kunstig befrugtning, hvor man er klar over, at der er masser af børn, der, når de vokser op, ønsker at finde deres identitet. Jeg er selv blevet mere opmærksom på det med den diskussion, der har været, og nøjagtig det samme vil efter min opfattelse gælde her, altså at adoption skal kunne indebære, at der er en kontakt til de biologiske forældre eller slægtninge.

Man kunne jo sådan set sagtens forestille sig, at der var nogle bedsteforældre, som ikke kan adoptere børnene eller tage varig hånd om børnene – fordi de er for gamle eller på anden vis ikke er i stand til det – og som samtidig kunne have ønske om at bevare en kontakt til det her barn, selv om de erkender, at deres eget barn ikke er i stand til at tage hånd om det. Det ville jo være helt urimeligt, hvis man bortskærer den mulighed, som jo også er en mulighed for barnet for at få en identitetsfølelse.

Så vi vil gerne gå positivt ind i forslaget under den forudsætning, at der bliver tale om åbne adoptioner, sådan at man, så vidt det overhovedet er muligt, sikrer en kontakt til det biologiske ophav, hvad enten det er forældre eller bedsteforældre eller søskende, så barnet også har det med i sin opvækst.

Kl. 16:29

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Herefter er det Enhedslistens ordfører, fru Line Barfod.

Kl. 16:29

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Den del af forslaget, der handler om stedbarns-adoption, støtter vi helt klart fra Enhedslistens side, det har vi arbejdet for i flere år. Men som vi har sagt flere gange under debatten, mener vi, at man skal dele forslaget op, så den del ikke kommer til at køre særskilt; det er noget, der er grundigt gennemdiskuteret, og som vi ikke behøver bruge så meget mere tid på. Vi mener, at det er helt urimeligt at blande den del sammen med det andet meget store, væsentlige problem.

Med hensyn til de udsatte børn vil jeg først sige, at jeg synes, at det er højst besynderligt, at regeringen vælger at køre forslaget igennem på den her måde. Jeg håber meget, at man vil stoppe op under udvalgsarbejdet og tage sig ordentlig tid til en ordentlig og grundig udvalgsbehandling.